

ಪ್ರಶ್ನೆ:

“ದೇವರ ಮಾದರಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವಾಗ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೋದನು?”

ಉತ್ತರ:

ಆದಾಮನು, ಮೊದಲನೆಯ ಮನುಷ್ಯನು, ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು ಆದರೆ ಧರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮನಾದನು - ಅಂದರೆ ಪಾಪ ಮಾಡಿದನು (ಆದಿಕಾಂಡ 3: ರೋಮಾ ಪುರ 5:12). ಹಾಗೆಯೇ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಸಭೆಯು, ಜದ್ಡು ಹೋಗದ ಪ್ರೇರೇಪಿತ ಮತ್ತು ತಪ್ಪುಮಾಡದ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಮುಖಾಂತರ (ಯೋಹಾನ್ 16:13) ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದರೂ, ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಯಂತೆ ಧರ್ಮಬ್ರಹ್ಮತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿಂದ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 20:29, 30; 1 ತಿಮೊಥೆ 4:1, 3; 2 ಥೆಸಲೋನೀಕ 2:1-10). ದೊಡ್ಡ ಸಭೆಯು ಮೊದಲು ಕೂಡಲೇ ಬಿಳಿಯುವುದು (ದ್ರಾನಿಯೇಲ 2:35, 44; ಮತ್ತಾಯ 13:31-33), ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದು ತನ್ನ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಜದ್ಡು ಹೋಗುವುದು ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮತೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವುವುದು.¹

ಸಭೆಯು ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಇತರ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಬ್ರಹ್ಮತೆಗೊಳಗಾದರೂ ಸಭಾಡಳಿತಿಯು ಬೈಬಲ್ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ದೂರ ಹೋಗಿರುವುದರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸೋಣ.

ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಯುಗದಲ್ಲಿ, ದೇವರ ಸಭೆಗಾಗಿ ಯೋಗ್ಯ ಆಡಳಿತಿಯ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲರನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದಾಗ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಡೀಕನರು ಇದ್ದರು. ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು “ಜಷಹ್” (KJV) ಮತ್ತು “ಅಧ್ಯಕ್ಷರು” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟರು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 20:17, 28; ತೀತ 1:5-7). ದೇವರ ವಿರ್ಚಾಟನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ; ಯಾವುದೇ ಹಿರಿಯನು ಬೇರೆ ಹಿರಿಯನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಸಭೆಯ ನಾಯಕತ್ವದ ಸ್ಥಿತಿ - ಹಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆಡಳಿತಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಬ್ರಹ್ಮತೆಯ ಪ್ರಥಮ ಹಂತವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ದೂರ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿ.ಶ. 110ರಲ್ಲಿ, ಇಗ್ನೇಷಿಯಸ್‌ನು ವಿಶಾಖಪತ್ಯವುಳ್ಳ ಜಷಹ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದನು. ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಸಭೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಯಾರು? ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯನನ್ನು “ಜಷಹ್” ನನ್ನಾಗಿ ಉಳಿದವರನ್ನು

ಕೇವಲ “ಹಿರಿಯರನ್ನಾಗಿ” ಮಾಡುವರಲ್ಲಯ ಭಿನ್ನತೆಯು ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಬಿಷಪ್‌ರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವುದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು; ಇದು “the monarchical bishop” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸಭೆಗಳ ನಾಯಕತ್ವವು ಬಹು ಜನ ಹಿರಿಯರ ಆಳಿಕೆಯಿಂದ “ಒಬ್ಬ ಸಭಾಪಾಲಕ ಪದ್ಧತಿಗೆ,” ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಆಳಿಕೆಗೆ, ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಫೋಪತನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅಂಥ ಸಭಾ ಆಡಳಿತವು ಪದ್ಧತಿಯು ದೇವರ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಮಾನವನ ಅಗಲ ಹೋಗುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ. “ಮೊನಾರ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಎಪಿಸ್ಕೊಪೆಟದ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೆಸ್ಬಿಟರಿಯೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಬಿಷಪ್‌ರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಲ್ಪಡಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.”²

ಆಧುನಿಕ ಕಥೋಲಿಕ್ ಸಭೆಯು ಸಹ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಹತ - ದಾಖಲೆಯಿಂದ ಮೊದಲನ ಅಗಲ ಹೋಗುವಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ರೋಮನ್ ಕಥೋಲಿಕ್ ಚರಿತ್ರಗಾರ ಜಾರ್ಜ್ ಸ್ಟೆಜಿಂಗ್, *The Story of the Catholic Church* ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ,

ಸಂತ ಇಗ್ನೇಷಿಯಸ್‌ನ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಬಿಷಪ್‌ರು, ಪ್ರೀಸ್ಟರ (ಹಿರಿಯರ) ಮತ್ತು ಡೀಕನರ ಮೂರು ಭಿನ್ನವಾದ ಕ್ರಮಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಿಂದಲೇ ಅವರು ನೇರವಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ನಂಬುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಭೆಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ, ಯಾಕಂದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಂಥ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೊಂದಿಗೆ, ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದದ್ದರಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯು ಅಪ್ರಶ್ನಿಸಿದವಾದದ್ದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವುಳ್ಳ ಬಿಷಪ್‌ನು ಒಂದು ಸಭೆಯಿಂದ ತೃಪ್ತನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಲವಾರು ಸಭೆಗಳು ಒಬ್ಬ ಬಿಷಪ್‌ನ ಅಧೀನತೆಯೊಳಗೆ ಬಂದವು. ಆಗ, “ಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ... ಮೆಟ್ರೊಪೊಲಿಟನ್‌ನ, ಪ್ರಾಂತೀಯ ರಾಜಧಾನಿಯ ಬಿಷಪ್‌ನ ಕೆಳಗೆ ಹಲವಾರು ಬಿಷಪ್‌ಗಳ ಸಂಘಟನೆಯು ಬೆಳೆಯಿತು.”³ ಮುಂದೆ, “ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಮೆಟ್ರೊಪೊಲಿಟನ್‌ರು” (ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡ್ರಿಯ, ಅಂತಿಯೋಕ, ಯೆರೂಸಲೇಮ, ರೋಮ್ ಮತ್ತು ಕೊನ್‌ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲ್) “ಹೆಟ್ರಿಯಾರ್ಕ್ಸ್” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟರು.⁴ ಈ ಹೆಟ್ರಿಯಾರ್ಕ್‌ರಿಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜಗತ್ತಿನ ತಮಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದರೂ, ಯಾವ ಒಬ್ಬನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ಮೆಟ್ರೊಪೊಲಿಟನ್ ಬಿಷಪ್‌ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಜಾಗತಿಕ ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದರ ಬದಲು, ರೋಮ್ ಸರ್ಕಾರದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು, ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟೈನನು ಎಲ್ಲಾ ಸಭೆಗಳ ಮೇಲೆ “ತನ್ನನ್ನು ಅಧಿಪತಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ” ಎಂದು ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡನು. ಕ್ರಿ.ಶ. 325ರಲ್ಲಿ ನಿಕೆಯದಲ್ಲಿ 318 ಬಿಷಪ್‌ರುಗಳಿದ್ದ ಪ್ರಥಮ ಎಕ್ಯೂಮೆನಿಕಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲನ್ನು ಕರೆದವನು ಅವನೇ.⁵ ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅತಿಯಾಸೆಯು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಮಾರ್ಪಾಟಾಗದಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಇತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 595ರಲ್ಲಿ ಜೋನ್ ದ ಫಾಸ್ಟರ್, ಕೊನ್‌ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲದ ಹೆಟ್ರಿಯಾರ್ಕ್‌ನು, ಎಲ್ಲಾ ಬಿಷಪ್‌ರ ಮತ್ತು ಹೆಟ್ರಿಯಾರ್ಕ್‌ರ ಮೇಲೆ ಇರಲು

ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವ ಬಿಡುವೆಂದೆ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡನು. ಗ್ರೆಗೋರಿ, ರೋಮನ್ ಬಿಷಪ್‌ನು, ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಹೀಗೆ ಬರೆದನು. “ನಾನು, ಭರವಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಯಾವನಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವ ಒಪ್ಪಿ ಎಂದೆ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುವವನು ಇಲ್ಲವೇ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವನು, ತನ್ನ ವೃಥಾವಾದ ಮೇಲೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಲ್ಲ, ಅಂತಿಕ್ರಿಸ್ತನ ಮುಂದೂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಗರ್ವದ ಮುಖಾಂತರ, ಅವನು ಇತರರಿಗಿಂತ ಮೇಲಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.”⁶

ಅನಂತರ ಅನೇಕ ಬಿಷಪ್‌ರುಗಳ, ತಕ್ಷಣದ ತನ್ನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ, ಬೊನಿಫೇಸ IIIನಿಗೆ ಬಿರುದ್ದವಾಗಿ ತಾನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಗ್ರೆಗೋರಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಗ್ರೆಗೋರಿಯ ವಿರೋಧಿಗಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ರೋಮನ್ ಬಿಷಪ್‌ನು ಸತ್ತು ಹೋದಾಗಲೂ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲದ ಹೇಟ್ರಿಯಾರ್ಕನು ಇನ್ನೂ ಎಕುಮೆನಿಕಲ್ ಬಿಷಪ್ ಎಂಬ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಬೊನಿಫೇಸ IIIನು ರೋಮ್‌ನ ಹೊಸ ಬಿಷಪ್‌ನಾದನು. ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲದ ಹಕ್ಕನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ - ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಅವನು ಮಾಡಿದನು. ಕೊಲೆಗಾರನಾದ/ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಫೋಕಾಸನ ಗೆಲಿತನ ಗಣಿಸಿದನಂತರ, ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲದ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ರೋಮಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಬಾರೋನಿಯನನ ಅಧಿಕಾರದ ಮೇಲೆ ಯೋಹಾನ್ ಮೊಷೈಮನು ವರದಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. “ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾದ ಲೇಖಕರು ಮತ್ತು ಪುರಾತನತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರು” ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.⁷ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಿಷಪ್‌ರು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರವು “ರೋಮ್‌ನ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ” ಸಮಾನವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ, “ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಗಳಿಗೆ” ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ಫೋಕಾಸನ ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ರೋಮ್‌ನ ಬಿಷಪ್‌ನ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಗೌರವ ದಯಪಾಲಿಸಿದನು. “ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಫೋಕಾಸನ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.”⁸

ರೋಮ್‌ನಿಂದ ಇನ್ನೂ ಅಶೇಷವಿಡುವ ಹುದ್ದೆಯು ಭಕ್ತಿವಂತ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕನಾದ ಫೋಕಾಸನಿಂದ, “ಅ ಅಸಹ್ಯಕರವಾದ ಈ ದುಷ್ಟರಾಜನಿಂದ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮೌಲಿಷಿಯನನ ರಕ್ತದ ಮುಖಾಂತರ ರಾಜ ಸಿಂಹಾಸನವ ನ್ನೇಲಿದವನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು.”⁹

ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಅಗಲ ಹೋಗುವ ಇತರ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಫ್ರೆಂಚ್ - ಬರಹಗಾರರು ಪ್ರವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆಯೇ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆಯು ಬಂದಿತೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಕಷ್ಟಾಗಿದೆ.

ಉಪಸಂಹ

¹“Indefectibility”ಯ ಕಥೋಲಿಕ್ ನಂಬಿಕೆಯು A Catechism of Christian Doctrineನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ “... ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಂತೆ - ಸಭೆಯು ಸಮಯದ ಅಂತ್ಯದ ವರೆಗೆ ಇರುವುದು” ರೋಮನ್ ಕಥೋಲಿಕ್‌ನಿಂದಲೇ ಇರುವ ಆ ನಿರೂಪಣೆಯು ಕಥೋಲಿಕ್ ಸಭೆಯು ಬೈಬಲನ ಸಭೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ; ಯಾಕೆಂದರೆ ಪೌಲನ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಬೈಬಲ್ ಸಭೆಯು ನ್ಯೂನತೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗುವುದು. ಒಂದು ಸಭೆಯು ಅಪೊಸ್ತಲಿಕ ಬೋಧನೆಯನ್ನು “ಬೋಧಿಸುವುದನ್ನು ಎಂದೂ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದೂ

ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಬೈಬಲ್ ಸಭೆಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿಜವಾದ ಸಭೆಯಲ್ಲ ಅನೇಕರು, “ನಂಜಕೆಯಿಂದ ಅಗಲ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ” ಅದು “ಜದ್ಧು ಹೋಗುವಿಕೆ” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ²Adolf Harnack, “organization of the early church,” in Samuel Macauley Jackson, ed., *The New Schaff-Herzog Encyclopedia of Religious Knowledge* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1951), 8:263. ³Paul Hinschius, “archbishop,” in *Schaff-Herzog Encyclopedia*, 1:259. ⁴Philipp Meyer, “Constantinople,” in *Schaff-Herzog Encyclopedia*, 3:255. ⁵John Laurence Mosheim, *An Ecclesiastical History, Ancient and Modern*, trans. Archibald Maclaine, vol. 1 (New York: Harper & Brothers, 1871), 106. ⁶Quoted in John F. Rowe, *A History of Reformatory Movements*, 9th ed., rev. (Cincinnati, Ohio: F. L. Rowe, 1913), 304. ⁷Mosheim, 178. ⁸Ibid. ⁹Ibid.

© 2009 Truth for Today